

Els versos d'«Hotels» de Dolo Beltrán

Estrenem el poema «Hotels» de la cantant i actriu Dolo Beltrán com a avançament del poemari que publicarà el proper 3 de juny

Dolo Beltrán | Foto d'arxiu

La cantant i actriu de Sant Boi de Llobregat, **Dolo Beltrán**, s'ha atrevit a fer un pas més en la seva carrera professional, virant i explorant nous camins. I ho ha fet a través d'un llibre de poemes, *Mentre perds el món de vista* (Rosa dels Vents, 2021), que es publicarà el proper dijous 3 de juny dins la col·lecció Contraveu de Rosa dels Vents. El poema "Hotels" és un dels que inclourà el llibre i l'estrenem avui en exclusiva, tot parlant-ne amb la polifacètica autora.

DOLO BELTRÁN

MENTRE PERDS EL MÓN DE VISTA

Hotels

Hi havia nits
que no sabia si sopar a l'hotel
o descobrir un restaurant
passejant.

Hi havia nits
que de tant mirat la gent
em semblaven extraterrestres.

Hi havia nits
que em deixava d'interessar
el llibre que llegia,
i en començava un altre
i després m'adormia.

Hi havia nits
que em preguntava què hi feia allà,
tan lluny dels meus
i tan a prop de la desídia.

Hi havia nits
que la màgia s'amagava
darrere d'un primer plat,
d'una multitud,
d'una conversa amb la cadira.

Hi havia nits que somiava
i al matí ho recordava
i baixava a esmorzar
amb un vestit efervescent
de nits d'eterna soledat.

Oh, Soledat...
Aquesta increïble companyia.

El fet de ser cantant i actriu t'haurà portat per molts hotels... Com és que vas decidir fer un poema sobre això, i no una cançó?

He escrit moltes cançons en hotels, però és cert que mai sobre ells. Suposo que en el llibre, en escriure prop de 150 pàgines, he tingut més temps per desenvolupar temes que no pas en un disc.

Quan i com vas començar a escriure poemes?

La veritat és que amb aquest llibre! Però abans he escrit lletres de moltíssimes cançons, no sé si convalida...

Hi ha algun motiu que et retingués per no posar-t'hi abans? Creus que és més difícil fer poemes que no pas cantar o actuar?

Són coses tan diferents i les dues tan difícils...! Al final tinc la sensació que tot el que faig són com viatges. Escriure un llibre de poemes és un gran viatge que he fet, i fer un bolo cada nit també és pujar-se a un bon tren. Però en aquest últim cas, acompanyada.

En el poema parles de la soledat. Tot i tenir professions on deus estar envoltada de gent, has sentit molts cops aquesta soledat?

Sí, però la meua soledat és necessària: la necessito per escriure, per crear o simplement per gaudir dels meus monòlegs interiors. Quan tens família, costa més trobar aquests moments, però la soledat és un gran tresor.